

РЕШЕНИЕ

№ 3584

гр. София, 10.11.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 7 състав, в публично заседание на 11.10.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **140** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 124 от Закона за държавния служител (ЗДСл).

Образувано е по жалба на М. С. М. от гр. Б. срещу заповед № 10098 от 16.12.2009 г. на директора на А. „М.“, с която на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 във връзка с чл. 108, ал. 1 от ЗДСл, Постановление № 302 на Министерския съвет от 2009 г. за изменение на Устройствения правилник на А. „М.“ и утвърдено длъжностно разписание на Митница Б. от 15.12.2009 г. е прекратено служебното правоотношение с оспорващия.

В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, като издадена в нарушение на административно-производствените правила и материалния закон. Твърди се, че не е налице съкращаване на заеманата от жалбоподателя длъжност, тъй като функционалните му задължения са продължили да съществуват. Жалбоподателят и процесуалният му представител-адв. Зотева поддържат, че е допуснато съществено нарушение на административно-производствените правила поради неспазване на одобрената със заповед № ЗАМ- 613 от 12.11.2009 г. на директора на А. „М.“ процедура за съкращаване на персонала на А. „М.“ и не е извършван подбор на служителите. Иска се отмяната на заповедта и присъждане на направените по делото разноски.

Ответната страна – директорът на А. „М.“, чрез процесуалния си представител юр.Е изразява мотивирано становище за неоснователност на жалбата и законосъобразност на обжалваната заповед. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд С. град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства по реда на чл. 235, ал. 2 и чл. 236, ал. 2 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК, приема за установена следната фактическа обстановка:

Жалбоподателят М. С. М. е заемал длъжността „старши инспектор“ в Регионална митническа дирекция – С., Митница Б., по което обстоятелство между страните не съществува спор.

С Постановление № 302 на Министерския съвет от 2009 г. (обн. ДВ, бр. 100 от 13.11.2009 г.) е приет, обнародван и влязъл в сила нов Устройствен правилник на А. „М.“. С правилника се намалява общата численост на персонала в А. „М.“, като в чл. 7, ал. 1 от същия общата численост се определя на 3370 щатни бройки, като по този начин е намалена с 529 бройки спрямо посочените в чл. 8, ал. 1 от Устройствения правилник на А. „М.“ (отм.) - 3899 щатни бройки.

В изпълнение на ПМС е утвърдено ново длъжностно разписание на Митница Б., в сила от 15.12.2009 г., с което се намалява числеността на персонала в митническото учреждение – 77бр., при съществуващи общо 104 бр. по щатното разписание от 17.11.2009 г.

Съгласно длъжностното разписание на Митница Б. от 17.11.2009 г. за заемане на длъжността „старши инспектор“ са предвидени 21 щатни бройки, а в длъжностното разписание от 15.12.2009 г. за длъжността „старши инспектор“ са предвидени 18 щатни бройки.

Със заповед № 10098 от 16.12.2009 г. на директора на А. „М.“, предмет на оспорване в настоящото производство, на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 във връзка с чл. 108, ал. 1 от ЗДСл, ПМС № 302/2009 г. за изменение на Устройствения правилник на А. „М.“ и утвърдено длъжностно разписание на Митница Б. от 15.12.2009 г., е прекратено служебното правоотношение на М. С. М. на длъжност „старши инспектор“ в РМД С., Митница Б..

По делото е прието копие от личното служебно досие на служителя, длъжностно разписание и поименното щатно разписание от 17.11.2009 г. на Митница Б.; длъжностно разписание от 15.12.2009г. и поименното щатно разписание от 14.12.2009г. на митница Б.; длъжностни щатни разписания на митниците Перник, Кюстендил, Б.; длъжностни щатни разписания на Митница Югозападна към 07.12.2009г., 14.12.2009г. и 21.12.2009г. и поименно щатно разписание на Митница Югозападна; процедура за съкращаване на персонала в А. „М.“, утвърдена със заповед № ЗАМ – 613 от 12.11.2009 г. на директора на А. „М.“, изменена със заповед № ЗАМ -615 от 17.11.2009г. и заповед № ЗАМ-623 от 24.11.2009г. на Директора на А. М.; заповед № ЗАМ – 665 от 01.12.2009 г. на директора на А. „М.“ за определяне на комисия; протокол № 2 от 07.12.2009 г. на комисията, назначена със заповед № ЗАМ – 656 от 01.12.2009 г. на директора на

А. „М.“; длъжностна характеристика на длъжността „старши инспектор“ в РМД-С., Митница Б..

При така установената фактическа обстановка Административен съд С. град направи следните правни изводи:

Видно от данните по делото оспорената заповед е връчена на адресата си на 17.12.2009 г., като жалбата до Административен съд С. град е подадена по пощата чрез А. М. на 04.01.2010г. Тъй като 14-дневния сок изтича на 31.12.2009г., който е почивен ден и е подадена на първия работен ден, се счита, че е спазен 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК. Жалбата е подадена от надлежна страна и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган – директора на А. „М.“. Съгласно чл. 108, ал. 1 от ЗДСл служебното правоотношение се прекратява от органа по назначаването с административен акт, който се издава в писмена форма и трябва да съдържа правното основание за прекратяване, длъжимите обезщетения и придобития ранг на държавна служба. Жалбоподателят е назначен на длъжност по служебно правоотношение със заповед № 5429 от 28.04.2004 г. на директора на А. „М.“/л.55/. Следователно, по силата на визираната правна норма директорът на А. „М.“ в качеството му на орган по назначаването е компетентен да прекратява служебното правоотношение на държавните служители в ръководеното от него ведомство. Компетентността на директора на А. „М.“ произтича пряко и от разпоредбата на чл. 6, т. 5 от Устройствения правилник на А. „М.“ (отм., действащ към датата на издаване на заповедта), където е записано, че назначава държавните служители и прекратява служебните правоотношения с тях.

Спазена е и установената в чл. 108, ал. 1 от ЗДСл писмена форма на акта за прекратяване на служебното правоотношение, като в него изрично е посочено правното основание за прекратяване – чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл., придобития ранг на държавна служба – IV младши, като в нея е отразено, че на служителя се дължи изплащане на обезщетение за неизползван платен годишен отпуск и обезщетение в размер на brutната заплата за неспазения срок на предизвестие.

При издаване на обжалвания административен акт не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Въз основа на утвърденото ново длъжностно разписание в сила от 15.12.2009 г. директорът на А. „М.“ е издал заповедта за прекратяване на служебното правоотношение.

ЗДСл не предвижда специална процедура за прекратяване на служебното

правоотношение, на основание чл. 106, ал. 1, т. 2. Необходимо е единствено наличие на писмено предизвестие, неспазването на което съгласно чл. 106, ал. 4 може да се компенсира с обезщетение. В настоящия случай предизвестие не е спазено и в заповедта изрично е посочено, че жалбоподателят има право на парично обезщетение за неспазен срок на предизвестие.

Направеното с жалбата възражение за допуснато съществено процесуално нарушение, изразяващо се в неспазване на предвидената с утвърдената със заповед № ЗАМ – 613 от 12.11.2009 г. на директора на А. „М.“ процедура за съкращаване на персонала в А. „М.“ е неоснователно. Утвърдената с цитираната заповед процедура е във връзка със структурни промени в митническата администрация, извършени с Постановление № 302 от 15.12.2009 г. за приемане на нов Устройствен правилник на А. „М.“ и същата е неотнормирана към предмета на настоящия спор.

От друга страна, в хипотезата на прекратяване на служебното правоотношение на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл законодателят не е установил изискването да се извършва подбор, тъй като съкращаването на длъжността предполага и изисква премахването от щата за в бъдеще на една конкретна длъжност като наименование и система от функции, задачи и задължения, утвърдени с длъжностната характеристика. Разпоредбите на Кодекса на труда във връзка с правото на подбор на работодателя не могат да намерят приложение в процесния случай. Преценката на органа по назначаването при съкращаване на длъжността относно обстоятелството кои от държавните служители ще бъдат съкратени и кои – не от персонална гледна точка е по целесъобразност и не подлежи на съдебен контрол за законосъобразност. В тази връзка е неоснователно възражението на жалбоподателя и процесуалния му представител, че заповедта е издадена при неспазване на одобрената от органа процедура за съкращаване и при нарушаване на критериите за извършване на подбор, доколкото такъв подбор законът не изисква да бъде спазван.

Оспорената заповед е издадена при правилно тълкуване и приложение материалния закон. Съгласно чл. 106, ал. 1, т. 2 от Закона за държавния служител органът по назначаване може да прекрати служебното правоотношение с едномесечно предизвестие при съкращаване на длъжността. Дефиницията на понятието "длъжност в администрацията" се съдържа в разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от Наредбата за прилагане на единния класификатор на длъжностите в администрацията (ДВ, бр. 18 от 5.03.2004 г.) и според тази дефиниция "длъжност в администрацията" е нормативно определена позиция, която се заема по служебно или по трудово правоотношение, включително и по правоотношение, възникнало на основание на Закона за министерството на вътрешните работи, Закона за отбраната и въоръжените сили на Република Б или Закона за изпълнение на наказанията, въз основа на определени изисквания и критерии, свързана е с конкретен вид дейност на лицето, което я заема, и се изразява в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностна характеристика". Следователно белезите на понятието "длъжност в

администрацията" са два: 1. нормативно определена позиция, 2. изразяваща се в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностната характеристика. Поради това, когато органът по назначаването твърди, че една длъжност е съкратена по смисъла на чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл, трябва да бъде установено, че тази длъжност вече не фигурира и като наименование (нормативно определена позиция) в длъжностното разписание на съответната администрация, и като система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностната характеристика или тези функции и задължения да са толкова значително изменени, че новата им съвкупност и изисквания за тяхното осъществяване да налагат извод за качествено нова длъжност. Двете изисквания следва да бъдат установени кумулативно.

Видно от представените и приети по делото длъжностни и поименни длъжностни разписания в сила от 17.11.2009 г. и от 15.12.2009 г. числеността на длъжностите в Митница Б. е намалена от 104 щатни бройки на 77 щатни бройки. Тази промяна е извършена в резултат на намаляване на общия числен състав на персонала в А. „М.“, осъществено с ПМС № 302 от 2009 г., с което е изменен Устройствения правилник на А. „М.“.

По отношение на заеманата от жалбоподателя длъжност е установено, че е налице първото кумулативно изискване – той е заемал длъжността „старши инспектор” в Митница Б., като с влизането в сила на новото длъжностно щатно разписание се намалява съответния брой – от 21 щ.бр. на 18 щ.бр. Установява се наличието на двете кумулативни предпоставки, тъй като длъжността като нормативно определена позиция е премахната, както и като съвкупност от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностната характеристика. Премахването или редуцирането на съответните предвидени в длъжностното разписание щатни бройки представлява съкращение на длъжността като основание за прекратяване на служебното правоотношение по чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл. Премахнати са три щатни бройки за длъжността „старши инспектор” в Митница Б., като изпълнението на дейността не е преустановено, но е възложено на другите съществуващи длъжности, т.е. осъществяваните функции са запазени, но е намалена числеността на служителите, които са заети с изпълнението им. Следователно налице е реално съкращаване на длъжността, заемана от М. С. М. на посоченото в заповедта правно основание, което съставлява и фактическо такова по чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл. Длъжността, заемана от жалбоподателя – „старши инспектор” като наименование и система от функции формално е запазена. Определящото в случая при преценка на материалноправното основание за прекратяване на служебното правоотношение по чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл е обективното наличие на промяна в утвърденото длъжностно разписание. Независимо, че длъжността продължава да съществува като нормативно определена позиция и система от функции и задължения, то са намалени бройките, определени за изпълнението ѝ, поради което следва да се приеме, че е налице реално съкращаване на длъжността „старши инспектор”, заемана от жалбоподателя. Следователно, оспорената заповед се явява издадена

в съответствие с материалния закон.

По тези съображения настоящият съдебен състав намира, че жалбата на М. С. М. следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 4 от АПК, Административен съд С. град, I отделение, VII състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. С. М. от гр. Б. срещу заповед № 10098 от 16.12.2009 г. на директора на А. „М.“.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от съобщението на страните и получаването на препис от съдебния акт.

СЪДИЯ: